

Dalia Meiri   דליה מאירי

Paris, Open Studio 2016

Dalia Meiri   דליה מאירי

Paris, Open Studio 2016

Drawings and Print works

רישומים ועבודות הדפס

Curator: Ady Greenfeld

אוצרת: עדי גרינפלד

תערוכה: 10.6.2017–30.10.2017

אוצרת: עדי גרינפלד

קטלוג

כתיבה ועריכה: עדי גרינפלד

הפקה: גלריה טל כפר ורדים וסטודיו דליה מאירי יובלים

עיצוב גרפי: עידית נבו

עריכת טקסט: ישראל גרינפלד

עריכת טקסט אנגלית: אבנר גרינברג

צילומים: דרור גלבוה, יגאל מאירי

כריכה: רציף הסייף, הדפס בטכניקה מעורבת, 2016

Exhibition: 10.6.2017-30.10.2017

Curator: Ady Greenfeld

Catalogue

Writing and editing: Ady Greenfeld

Production: Tal Gallery Kfar Vradim and Studio Dalia Meiri Yuvalim

Graphic design: Idit Nevo

Text editing: Israel Greenfeld

English text editing: Avner Greenberg

Photography: Dror Gilboa, Yigal Meiri

Cover: *Seine Promenade*, print, mixed media, 2016

© כל הזכויות שמורות לגלריה טל כפר ורדים ודליה מאירי, 2017

© All rights reserved to Tal Gallery Kfar Vradim and Dalia Meiri, 2017

ISBN 978-965-91255-8-6

מסת"ב: ISBN 978-965-91255-8-6

רשמים מפריז

*"Paris changes! but nothing of my melancholy has lifted. New palaces, scaffoldings, blocks, old outer districts: for me everything becomes allegory and my cherished memories weigh like rocks."*¹

פריז, עיר האורות, אין עיר כדוגמתה, המפורסמת באווירה הרומנטית, הייתה להשראה לאמנים, סופרים, מוסיקאים ויוצרים למיניהם במהלך הדורות. המוזיאונים, הגנים, האמנות במרחבים הפתוחים, הכנסיות, בתי הקפה, השווקים והניחוחות יוצרים מרקם חיים מיוחד, אהבת החיים הידועה.

דליה מאירי, במהלך שהייתה ב-סיטה (Cité Internationale des Arts) בפריז, מתארת את רשמיה בסדרת רישומים והדפסים שנוצרו בהשראת שיטוט ברחובותיה ונופיה המשתנים של העיר.

ביצירותיה מדגישה מאירי את הניגוד בין הארכיטקטורה המפוארת של המבנים ההיסטוריים המפורסמים, אבני הדרך ונקודות הציון למבקרים, סמליה האיקוניים של העיר, לבין העוני והעליבות של הקבצנים והמהגרים, רובם אפריקאים, הממלאים את העיר. מאירי מציגה את הנוף האנושי המשתנה של העיר, את חסרי הבית הממלאים את הרחובות, אנשי השוליים המתמזגים כפסלים אנושיים בכל מקום, על ספסלי הפארקים המסוגגנים, בתחנות הרכבת התחתית, במרכזי התיירות והתרבות.

כמו בודלייר בשיריו, בתארו את *פריז המשתנה* בעקבות ההרס האורבני, מתארת מאירי את השינויים בגעגועים ליושנה וליופייה של פריז הרומנטית, מקור השראה אוניברסלי. אז – הרס לצורך הבנייה המאסיבית המחדשת ששינתה את פני העיר, היום – שינוי הנוף האנושי. ביצירתה של מאירי, הדמויות של אותם "השקופים" המכונסים בעצמם, המביעות את תמצית הסבל והבדידות האנושית, זוכות למבט אמפטי ואף להזדהות, על ידי שילוב דיוקנה בצירום. היא עצמה כאילו הופכת לאחת מהם.

מאירי מוצאת מקור השראה בפסלים והמסכות האפריקאיים הממלאים את השווקים,² כמו רבבות המהגרים הצובאים על העיר וצובעים אותה מחדש בבגדיהם הססגוניים וצבע עורם. היא אוספת את המסכות, ומשלבת ביצירתה את הדמויות המוזרות, המפחידות מעט, הדומות בדרך נסתרת לגורגולות, המפלצות בפסלים הדמוניים המקשטים את כנסיות ימי הביניים (למשל, *נוטרדם*, שארט, *סן דניס*).³ בכך יוצרת מאירי מסר סימבולי מורכב של מיזוג בין תרבויות, בין המערבי הנחשב לנאור לבין יצירת העולם השלישי, בין עבר להווה, בתהליך של שינוי מתמיד במקום ובזמן.

הדמויות בהשראת מסכות ופסלים אפריקאיים מופיעות על רקע שוק פרברים ססגוני. בדימוי אחר, מופיע הלבירינט שעל רצפת כנסיית שארט, סמל עתיק בעל משמעות סמלית נוצרית ופגאנית

---

¹ Baudelaire, Charles, *Les Fleurs du Mal*, "Tableaux parisiens", *Le cygne*, À Victor Hugo, 1861 -1
תרגום מצרפתית <http://library.brown.edu/cds/ baudelaire/ fleursdumal5.html>

² מסכות אפריקאיות היו השראה בסוף המאה ה-19 ותחילת המאה ה-20 לאמנות המודרנית שנקראה פרימיטיביסטית. לדוגמה, הן שמשו כמודל ליצירה של פיקאסו *העלמות מאביניון* (1907), ולמסכות ה-DADA של מסל ינקו (17-1916). המסכות, שהובאו לאירופה תחילה ככריטים אתנוגרפיים, אסתטיים, הלהיבו את דמיונם של האמנים המודרניסטים באקספרסיביות שלהן ובצורותיהם המגוונות. הפסלים והמסכות נחקרו וסווגו, לדוגמה המחקר: Hahner I, Kecsesi M., Vajda L., *African Masks*, The Barbier Mueller Collection, 2007 (1997), Geneva

³ למשל, כפי שתוארו בהדפסים: *Le Stryge*, in *Old Paris: twenty etchings by Charles Méryon*, 1821-1868

כאחד, המורכב מעיגול, צלב וספירלה. מאירי מאמצת סמל זה כרקע גרפי בהדפסיה, ויוצרת אלמנט אסתטי המקבל משמעות סימבולית חדשה. מרשים במיוחד הדימוי המורכב מארבעה הדפסים המשולבים יחד, המתאר צללית נשית (בדמות האמנית) הצועדת על רצפת הלבירינט, כמנהג הנוצרים המאמינים העולים לרגל במהלך מאות השנים, שראו בכך ערובה לזכייה בגאולה. למרות ההשטחה בדימוי, ההצבה של הדמות בתנועת הליכה בארבעת צדי העיגול יוצרת אשליית תנועה במרחב.

סדרת רישומים והדפסים של דימויי עירום, המתארים בחלקם דמות נשית ובחלקם דמות גברית וכן זוגיות בתנחות חיבוק חושניות, מבטאים אקספרסיביות באינטימיות חושפנית. ניתן לזהות בהם את האמנית וכן זוגה המשמשים כמודלים, אך אפשר לראותם גם כדמויות אוניברסליות המבוססות על פסלים ורישומים, מפסלים קלאסיים ועד לפסלים ורישומים של אמנים כרוזן, רנאר ופיקאסו.⁴ דימויי הזוגות של מאירי מגלים חושניות ללא ארוטיקה, געגועים, רך ועדנה, התכנסות, כקבלה של בני הזוג של זוגיות רבת שנים. ניתן לראות בגוף האנושי המתבגר רמז להשלמה עם סימני הזמן והבר-חלוף, נושא חוזר ביצירתה של מאירי.

המהלך שמאירי עושה ברבים מההדפסים והרישומים, של הכללת דיוקן עצמי או דיוקן הזוג בתוך היצירה כחלק מהפיסול המקומי, מהווה איחוד סימבולי עם המקום, כמתוך הזדהות עמוקה ורצון להתמזג ולהפוך חלק מהשרשרת הארוכה של יצירה מונומנטלית. למשל, דיוקנאות הזוג משולבים על רקע רישומי הגנים המפוארים, גני ורסי, או גני כנסיית סנט דניס, בהם שוכנים פסלי מלכי צרפת במנוחת עולמים. בהדפסים, בצרופים של רקע ודמות, דיוקן האמנית, משוכפלת, הופך לחלק בלתי נפרד מהנוף, על רקע תחנות הרכבת, הפארקים, המבנים המפוארים של האופרה, העמודים הקלאסיים וקמרונות האדריכלות הגותית של הכנסייה.

מאירי מנצלת את טכניקת ההדפס בשכפול ושעתוק הדימויים בצורות ובצבעים שונים, על ידי פירוק והרכבה, בתהליך של חיפוש ותעייה, תוך מיזוג טכניקות תחרית, תצריב והדפס לינוליאום. הצבת ציורפי עבודות במבנים של זוגות, שלשות ורביעיות מזכירה את הדפסי וורהול ואמנות הפופארט.

דליה מאירי, פסלת בדרך כלל, מציגה כאן יצירות רישום והדפס, תוך התחדשות מתמדת בטכניקה, צורה ותוכן, אך חוזרת במבט אינטרוספקטיבי מעמיק אל דימוי העצמי, על רקע שהייתה בפריז המשתנה.

⁴ למשל הפסלים המפורסמים של רודן (1889) *The Kiss* ו- (1890-1893) *Eternelle Idole*, הרישומים של רודן כמו *Amour* (1880-1905), והרישומים הארוטיים של פיקאסו, דמויות עירום בהשראת מאטיס וסזאן.

ראיון עם דליה מאירי

הרהורים על הביקור בסיטה בפריז, קיץ-סתיו 2016 מאי 2017

ש: ביקרת פעמים רבות בפריז – במה הייתה הפעם הזאת שונה?

ת: הסיטה הוא מושבת אמנים בפריז (330 אמנים) – מספר מבנים מכוערים, רבי קומות, הנמצאים באזור המארה, סמוך לנהר סייין, מול קתדרלת נוטרדאם. במבנים אלה ישנם חדרים השייכים למדינות שונות בעולם השולחות אמנים לשהייה לתקופות שונות. התגוררתי בקצה מסדרון אפור וחשוך בדירת סטודיו ספרטנית. ביקרתי פעמים אחדות בעבר בפריז, אבל כתיירת מתרשמת, מתפעלת, מנסה לחטוף כמה שיותר מוזיאונים ואתרים. בפעם הזאת השהייה הארוכה החזירה אותי למקומות מסוימים שוב ושוב. שוטטתי במקומות ואזורים שאינם בהכרח מוקדי תיירות. ההתפעלות הראשונית עברה עיבוד חווייתי ביקורתית.

ש: אמני ישראל ביקרו ויצרו במהלך השנים בסיטה – האם ראית בשהייתך המשכיות לאמנות הישראלית?

ת: אני יודעת שבעבר היו אמנים ישראליים רבים בסיטה, ובכלל פריז הייתה מרכז ומקום לעלייה לרגל לאמנים. לא ראיתי את עצמי כממשיכה שלהם, יחד עם זאת המפגש הבלתי אמצעי עם אמנים ערבים, איראנים ומוסלמים במקום היה פתוח ומרתק.

ש: איך הגעת ליצירות ההדפס?

ת: בשנים האחרונות יצרתי בארץ הדפסים כשחרצתי קווים בלוחות פרספקס. מילאתי את החריצים בצבע והדפסתי. בפריז עסקתי, תחילה, ברישום – גרפית ופסטל שמן על גיליונות נייר. העמדת את עצמי בתוך הנופים, המבנים והסיטואציות סביבי כשאני מופיעה בהם כמשתלבת, כמעט שקופה. נוצרו רבדים של אירוע שאותו "ביימתי" על הנייר. אחרי זמן היה ברור שהדפס יתאים לתהליך. בתחילה עבדתי בתחריט ואחר כך נישבתי בקסמו של הדפס הלינולאום.

ש: במה שונה תהליך היצירה בעבודת רישום והדפס מיצירות הפיסול?

ת: יש דמיון בין יצירה בהדפס לפיסול ביציקה לתבניות. בפיסול אני יוצרת תבניות של קטעי גוף. אני יוצקת לתוכם או לוחצת חומר קרמי ואחר כך מחברת, מעוותת ויכולה ליצור מחברים שונים. בהדפס אני יוצרת גלופות שונות איתן אני יכולה ל"שחק": לחבר, להדפיס זה על זה ועוד.

ש: התייחסי להשפעת הניתוק מהסביבה והמשפחה על סדרת היצירות?

ת: השפעת הניתוק מהמשפחה והחברה המוכרת הייתה מכריעה. ראשית הרגשתי בדידות גדולה. חשתי ניכור מצד האנשים שגרו לצדי. התחושות האלה גרמו לי לחדד את הצורך והרצון לבטא זאת. העדר השגרה וחובות היום יום גרמו לי לעבוד כמעט ללא הפסק – ביום ובלילה.

ש: הנושאים המופיעים ביצירות ההדפס עוסקים ברשמים מנופי העיר – כיצד בא לידי ביטוי השינוי שמצאת בנוף העירוני והאנושי?

ת: הנושאים שעלו קשורים בעיר המתהדרת במוניטין שלה ומסתירה, תחת הדר המבנים והאורות, הרבה בדידות, עליבות, דלות ומצוקה. המוני חסרי בית הפורסים את מצעי הקרטון שלהם תחת הגגות והגשרים, אין ספור מהגרים, בעיקר אפריקאים, שמנסים למצוא פרנסה במכירת פסלי וודו ומסכות שהוציאו מבקתות הקש שלהם בארצות מוצאם. המגיה השחורה, האיסלאם והתרבויות

הזרות כובשות את הרוח האירופאית. בכנסיות מבקרים רק תיירים. התרבות הצרפתית נותרה רק בבתי הקפה.

ש: כמו בעבודות קודמות גם בפריז את חוזרת לנושא הדיוקן העצמי, שלך ושל יגאל?
ת: דמויות "גיבורי" הדרמות שאני יוצרת הם, כמובן, אני ויגאל (בן זוגי) וזה משום ש"רק על עצמי לספר ידעתי" – איש ואישה.

ש: כיצד השפיעו התערוכות שראית על היצירה?

ת: ביקרתי בתערוכות רבות, חזרתי שוב ושוב למוזיאונים מסוימים. פריז אינה מרכז לאמנות עכשווית. האמן שהרשים אותי יותר מכל הוא ז'אן פרנסואה מיייה (Millet) – בציוריו ראיתי כנות ועומק בתיאור האדם בתוך סביבתו, בעיקר בטבע.

ש: האם נענו ציפיותך מהמקום?

ת: לא היו לי ציפיות גבוהות מהשהייה במקום. חשבתי שזו הזדמנות טובה "לחרוש" את פריז. פרץ היצירה שנוצר במקום הפתיע ושימח אותי.

ש: עם חזרתך לארץ, האם תמשיכי בעבודות הרישום והדפס או שתחזרי לפיסול?

ת: אני ממשיכה ביצירה של הדפסים של לינולאום בעיקר ומתכננת מיצב נייר שיקלול את ההדפסים. במקביל אני עובדת וממשיכה לפסל באבן. לאחרונה הושלמו ארבעה פסלי אבן מונומנטליים שהועברו אל גן הפסלים ביובלים. גן הפסלים, המהווה מיזם של שיתוף פעולה ויצירה משותפת של יגאל ושלי, מרכז ומהווה מפעל חיים של יצירה של כשלושים שנה.

דליה מאירי, תקציר על יצירתה

דליה מאירי, אמנית רב תחומית, פסלת, מדריכת טיולי אמנות ומרצה לפיסול, מיצב ורישום במכללת אורנים, מציגה בתערוכה זו סדרת עבודות חדשה, רישומים והדפסים, שנוצרה במהלך שהייתה בריזידנס בסיטה (Cité Internationale des Arts) בפריז.

מאירי יצרה בתחילת דרכה האמנותית אתרי הנצחה ואתרי פיסול בנוף, פסליה המונומנטליים באבן, בזלת וברזל פזורים ברחבי הארץ.

גוף יצירה משמעותי של פסליה נאסף ומוצג בפארק הפסלים שהקימו בני הזוג מאירי בסמוך למעונם ביובלים, בגליל.

בין הפרויקטים המשמעותיים בעשור האחרון אפשר לציין את **קווים** (2008) בבית האמנים בירושלים ו**משחק הכדור** (2008) בבית יגאל אלון בגינוסר. באותו נושא, בתערוכה **מרחוק אל עצמי** שהוצגה בגלריה העירונית עפולה (2009), הציגה מאירי מיצב פיסולי **משחק הכדור juego de pelota** בהשראת התרבות הפרה-קולומביאנית.

מיצב **מסדר שרידי החורס** נבנה בהשראת חיילי הטרסה-קוטה בסין והוצג במוזיאון וילפריד בקיבוץ הזורע (2010). במקביל, הוצגה תערוכה **בהקשר לגוף** בגלריית משמר העמק (2010).

הכנות / ממד אישי, מיצב מרשים המדמה מקלטי-ממ"ד למבני קבורה, הוצג במוזיאון רמת-גן לאמנות ישראלית (2011). בהמשך לעיסוקה בחולף ובמוות הציגה מיצב **התפוררות** (2012) בגלריה במרכז אומנויות במעלות, תערוכה **סידוק והתפוררות** (2012) בגלריה במרכז אמנויות בגבעת חביבה, ו**סדקים** (2013) בגלריה במרכז אמנויות בקריית טבעון.

דליה מאירי חוזרת בתערוכה זו אל גלריה טל בה הציגה בשנת 2007 את התערוכה **מעגלים** שעסקה בזוגיות, וכן כללה שלושה פסלי אבן גדולים מתוך סדרה שנעשתה במהלך מלחמת לבנון השנייה שהוצבו בכניסה לגלריה.

מאירי מצליחה לשלב בין עיסוקה באמנות ומסעותיה לקצוות תבל, המהווים מקור השראה ליצירותיה, לבין תפקיד החשוב לא פחות של הוראה והקניית רזי הפיסול והמיצב לדורות של אמנים צעירים.

דליה מאירי, פועלת ויוצרת יותר מארבעים שנה מאז סיימה את לימודיה בבצלאל בשנת 1976. אמנותה מקורית, משמעותית ומתחדשת, היא אחת האמניות החשובות הפועלות בנוף האמנות הישראלית העכשווית.

the artist and her spouse posing as models, these figures can likewise be seen as universal elements inspired by sculptures and drawings, from the classical period up to the time of Rodin, Renoir and Picasso.

Meiri's images of the couples convey sensuality but not eroticism. They express the longing, sensitivity, convergence and togetherness of a longstanding partnership. One can also discern in these aging human bodies an acceptance of the effects of time and of the ephemeral, a recurring subject in Meiri's previous artwork.

The introduction of the artist's self-portrait to numerous prints and drawings, to merge with the local architecture and sculpture, constitutes a symbolic act of her yearning to identify with and become part of a long chain of monumental artwork. An example of this are the portraits of the couple depicted among the sculptures of the Kings of France lying in the gardens of St. Denis Cathedral.

Meiri uses the printing technique as a means of duplication and transcription, assembling the colored prints in variations of two, three and four, reminiscent of Warhol and Pop Art works.

Dalia Meiri is an original artist creating through a process of renewal and constant changes in form, technique and content. Yet she returns in her works to the self-portrait in a quest for the introspective insight, drawn from her impressions of the culture and sights of Paris.

Paris Impressions

Paris, the unique city of lights, like no other city, famous for its romantic panoramas, has inspired generations of artists, writers, musicians and other creators. The museums, gardens, outdoor works of art, the churches and boulevards, coffee shops and markets, the scents and the sights create a unique ambience of life, the famous "joie de vivre".

Dalia Meiri, artist, sculptor, during her stay at the Cité (Cité Internationale des Arts) in Paris conveys her impressions through a series of drawings and prints inspired by her wanderings through the streets and changing vistas of the city.

In her artworks Meiri emphasizes the contrast between the grand architecture of the famous historical buildings and landmarks, the city's iconic symbols, and the poverty and misery of the beggars and the homeless, mostly African immigrants who crowd into the streets, and are to be found in every corner, on park benches, in train and metro stations, and at tourist venues.

Like Baudelaire describing in his poems the transformation of Paris' romantic landscapes through massive urban destruction and rebuilding, Meiri portrays the changes in the atmosphere of the city, through the changes in the "human landscape".

She looks empathetically at these "transparent people" representing the pain, human suffering and solitude, and demonstrates her identification with them by merging her own portrait with their representations in her artwork.

The African masks and sculptures that can be found in street markets and stalls serve as a further source of inspiration to Meiri, appearing in her prints as background images and sometimes in the foreground. These demonic creatures allude in a strange way to the sculpted gargoyles that adorn the city's Middle Ages churches. She creates a complex symbolic message by combining cultural elements of east and west, of present and past.

Another symbolic element to be found in Dalia Meiri's works is the graphic image of the labyrinth on the floor of the famous Chartres cathedral. This emblematic symbol, which comprises of three significant forms - the circle, the cross and the spiral - is of cultural and mystic meaning to both Christianity and pagan cultures.

Meiri uses this image in her prints, combining it with the silhouette of her self portrait, thereby offering a novel and interesting interpretation. The image created by combining four prints, depicting a figure marching across the labyrinth floor, relates to the passage of Christian pilgrims over the centuries, as they sought redemption. Despite the flattened image, one gets the impression that the dynamic figure is actually moving through space.

Another series of drawings and prints portrays nude figures, both male and female, and couples caught in a sensual and intimate embrace. While we may recognize here

רשימת עבודות

מוצגות עבודות רישום והדפס שבוצעו במהלך שהייתה של דליה מאירי בסיטה בפיז' במהלך אוגוסט – דצמבר 2016.
 עבודות הרישום צוירו בצבעי פסטל שמן וגרפיט.
 עבודות ההדפס נעשו בשכבות, בשילוב טכניקות תחריט, תצריב והדפס לינולאום. רוב ההדפסים הם מונוטייפ.
 המידות: רוחב X גובה ס"מ.

רציף הסיין, הדפס, 32X50	כריכה קדמית ואחורית
פריז, מבט על, הדפס כפול, 50X70	כריכה קדמית פנימית
גן פסלים דליה מאירי, יובלים, צילום דליה מאירי	כריכה אחורית פנימית
דליה מאירי, פיז' 2016, צילום יגאל מאירי	עמוד 3
רציף תחנת מטרו, הדפס, 50X65	עמוד 6
דיוקן עצמי, 4 הדפסים, 50X32	עמודים 8-9
גורגולות, הדפס, 50X65	עמוד 10
סדנת ההדפס בסיטה, צילום יגאל מאירי	עמוד 12
Open Studio, תערוכה בסיטה, צילום יגאל מאירי	
מטרו, רישום, 65X100	עמוד 14
מטרו, הדפס, 50X65	
מטרו, רישום, 65X100	עמוד 15
סמטה, 2 הדפסים, 50X65	עמוד 16
בית קפה, רישום, 65X100	עמוד 17
גן ציבורי, הדפס, 50X65	עמוד 18
גשר על הסיין, הדפס, 50X65	עמוד 19
חסר בית, הדפס, 50X60	עמוד 20
שוק, הדפס, 45X60	עמוד 21
מסכות אפריקאיות, הדפס, 50X65	עמוד 22
מסכות אפריקאיות, צילום, דליה מאירי	
שוק ופסל אפריקאי, הדפס, 50X65	עמוד 23
לבירינט שארטור ומסכות, רביעיית הדפסים, 50X65	עמודים 24-25
מסע במבוך, רביעיית הדפסים, 48X64	עמודים 26-27
אופרה, רישום כפול, 100X65	עמודים 28-29
מדרגות, רישום כפול, 100X65	עמודים 30-31
גן צורני, 3 רישומים, 65X100	עמודים 32-33
בהשראת מייה, 2 רישומים, 65X100	עמוד 34
גן, רישום, 65X100	עמוד 35
חיבוק, שלישיית הדפסים, 50X65	עמוד 36
חיבוק, שלישיית הדפסים, 50X65	עמוד 37
ללא כותרת, רישום כפול, 65X100	עמוד 38
זוג, שלישיית הדפסים, 50X65	עמוד 39
חיבוק, רביעיית הדפסים, 65X50	עמוד 40
חיבוק, רביעיית הדפסים, 65X50	עמוד 41

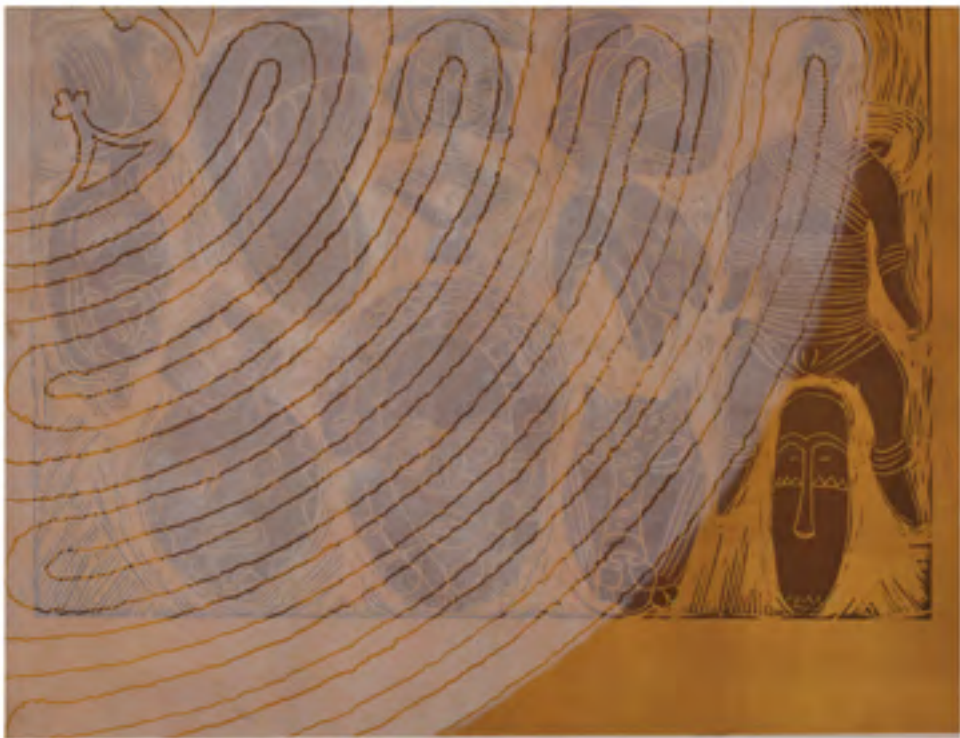

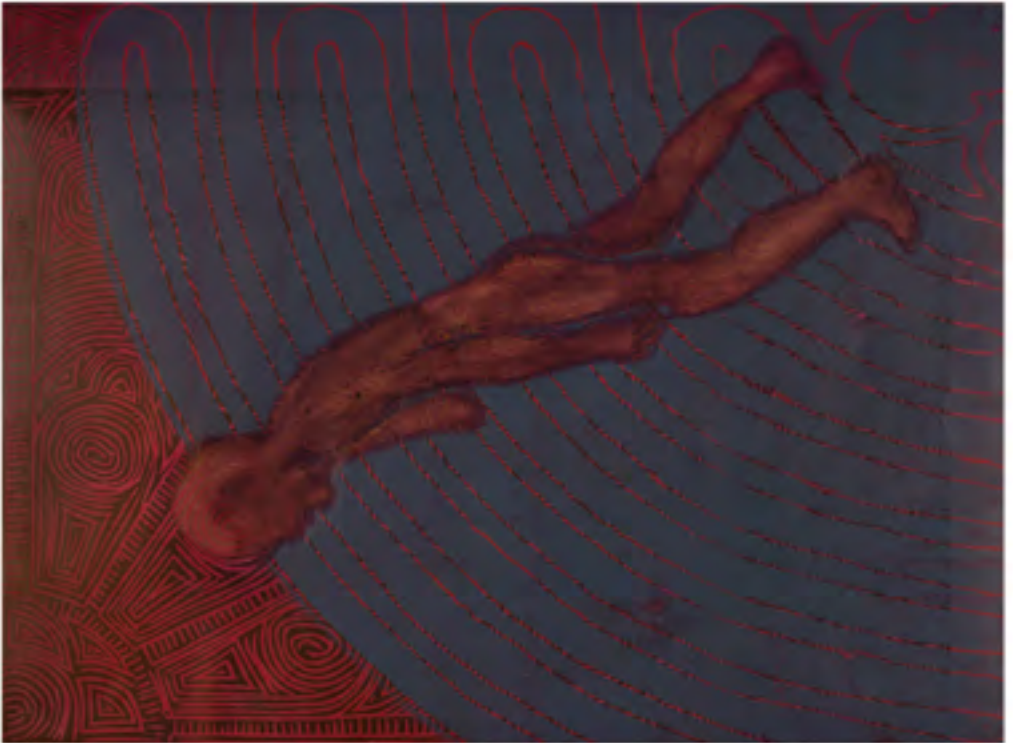

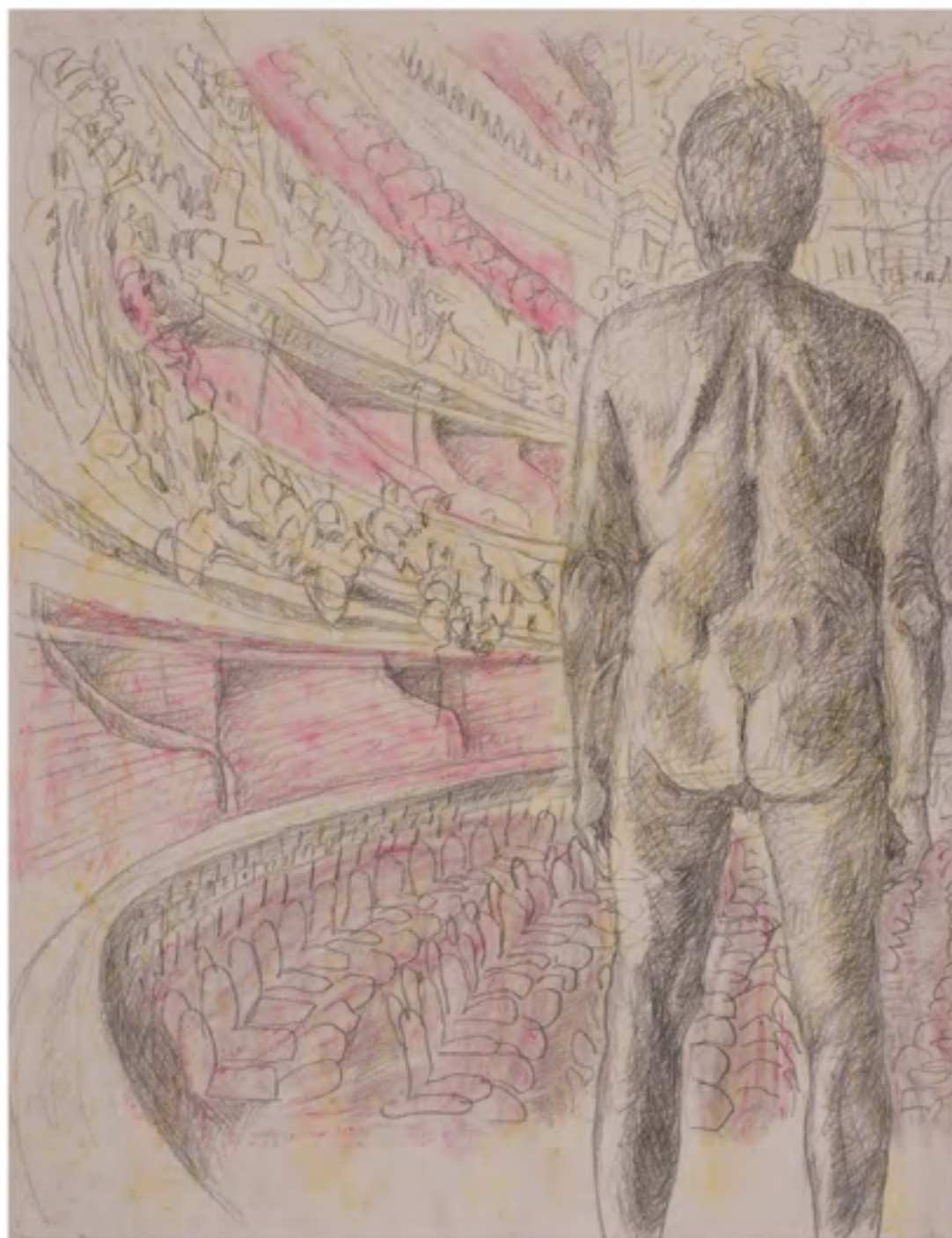

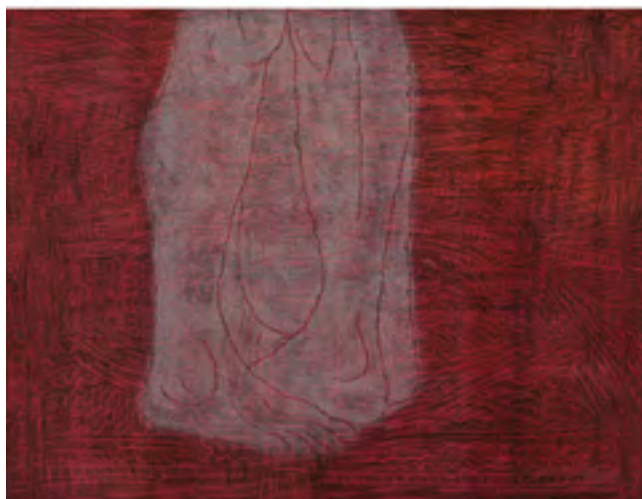
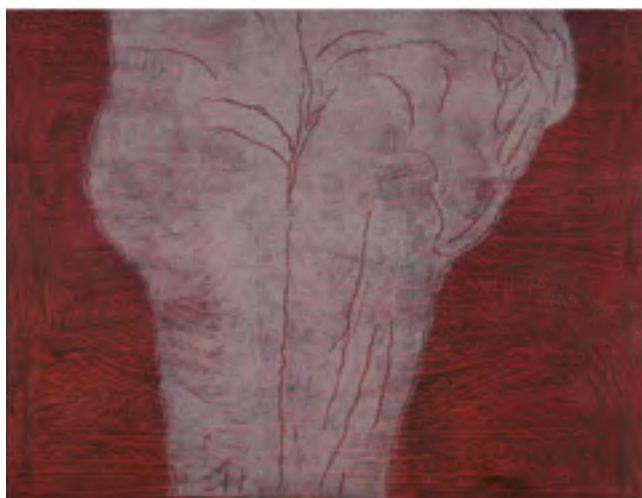
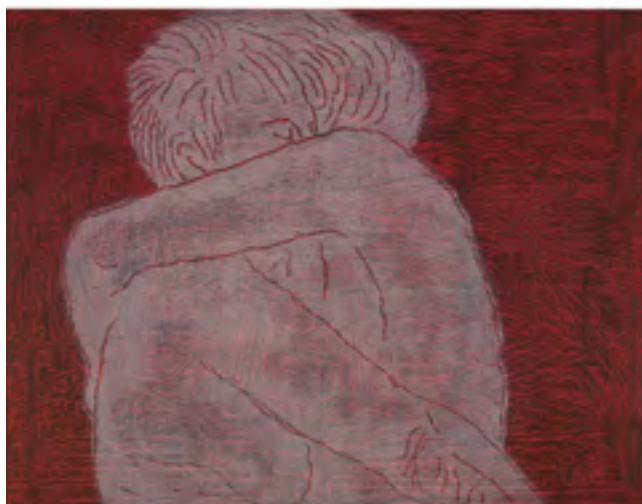

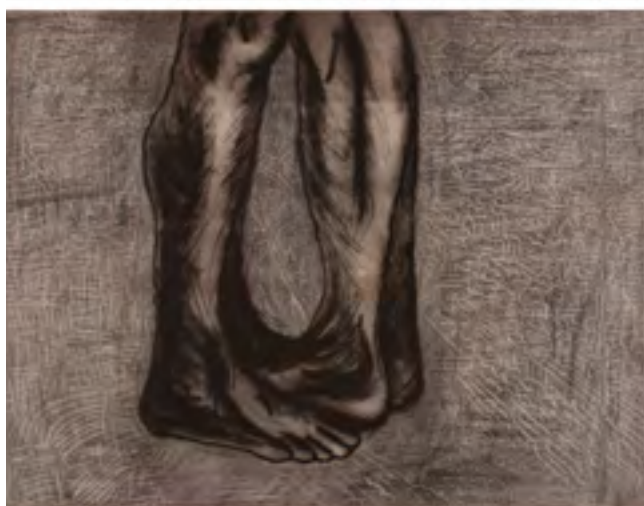
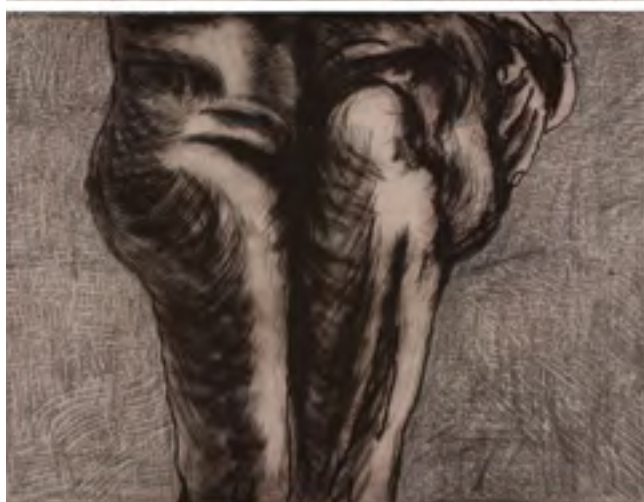

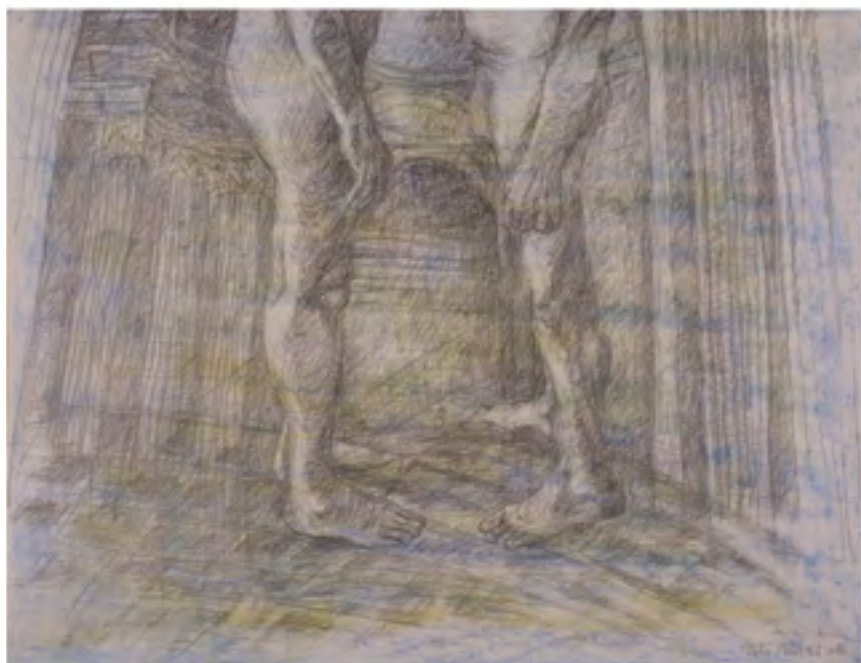

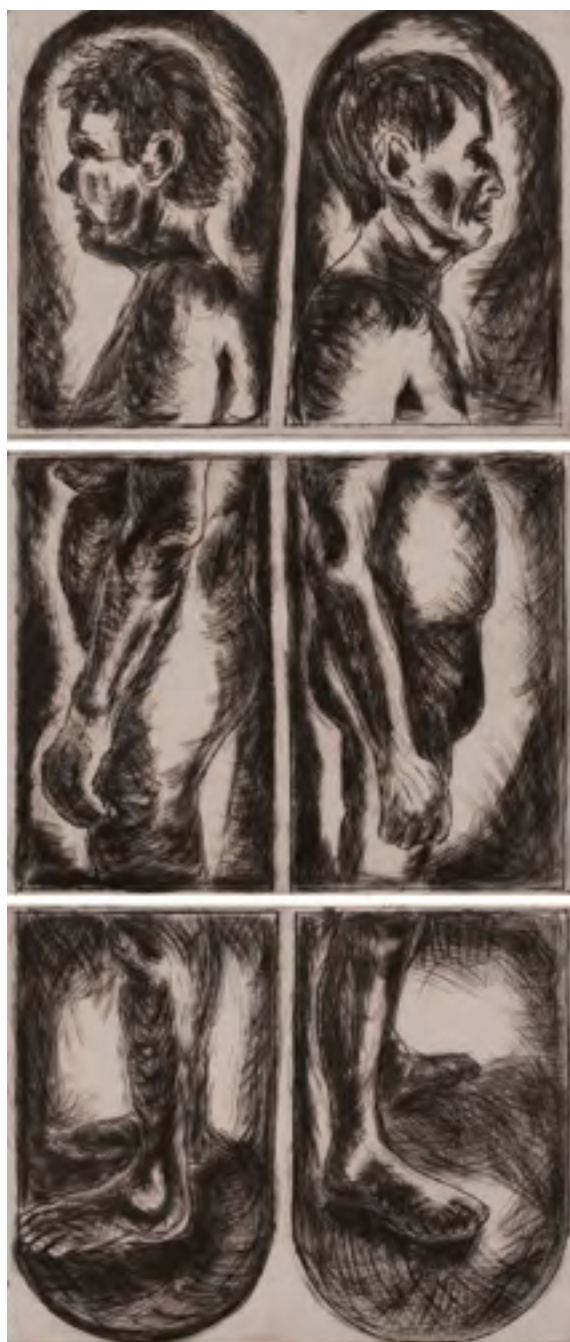

גלריה טל

גלריה טל בכפר ורדים הוקמה בשנת 2002 לזכרו של טל גרינפלד, אמן צעיר שנפטר בגיל 23 והשאיר אוסף ציורים ורישומים.

הגלריה פועלת כמיזם שלא למטרת רווח ומפיקה תערוכות מקור בתחומי האמנות הפלסטית. גלריה טל חרתה על דגלה הפקת תערוכות אמנות ישראלית, קידום אמנים צעירים והפקת פרויקטי אמנות בקהילה. הגלריה מתמקדת בנושאי היסטוריה וזהות ישראלית. גלריה טל משמשת כמקום מפגש לאירועי אמנות, בהרצאות, בפתחות חגיגות לתערוכות, בקיום שיח גלריה עם האמנים וכמוקד מידע בנושאי אמנות ישראלית.

כמוסד אמנות הפועל בגליל, הגלריה הינה מקום מפגש ושיח בין אמנים ויוצרים מכל המגזרים. גלריה טל מפעילה אתר אינטרנט פעיל, שניתן בו למצוא מידע על פעילויות הגלריה ועל אירועי אמנות בארץ ובאיזור.

www.talgallery.co.il

טל גרינפלד, 2001

Tal Gallery

Tal Gallery in Kfar Vradim was founded on 2002 to commemorate Tal Greenfeld, a young artist who died at the age of 23 and left a large collection of paintings and drawings. Tal Gallery acts as a non-profit enterprise, producing original art exhibitions of Israeli artists, young promising artists and Art Projects in the Community. Tal Gallery concentrates on Israeli Art, art history and Israeli identity. It is a meeting place and a center for art activities, lectures, festive exhibition openings and gallery talks with the presenting artists. It also acts as a source for information on art events in Israel and local vicinity. As a place located in the Galilee, Tal Gallery facilitates the encounter between Arab, Druze and Jewish artists. The gallery's website presents information and articles about the gallery art events and current activities, past and future exhibitions, and information about Israeli Art.

www.talgallery.co.il

www.talgallery.co.il talgallery@gmail.com גלריה טל כפר ורדים

אמנות ישראלית, אמנים צעירים, פרויקטי אמנות
חצב 74, כפר ורדים 2514700, 0547542699

www.daliameiri.com meiriyuvalim@gmail.com

סטודיו דליה מאירי, יובלים

ISBN 978-955-91255-8-6

9 789659 125586